

Sygn. akt V KO 114/22

POSTANOWIENIE

Dnia 13 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 13 grudnia 2022 r.,
wniosku Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi
z dnia 15 listopada 2022 r., sygn. akt IV Kp 428/22
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

uwzględnić wniosek i przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Pabianicach.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi postanowieniem z dnia 15 listopada 2022 r., sygn. akt IV Kp 428/22, zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Uzasadniając swój wniosek wskazał, że zaskarżone postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa dotyczy czynu mającego polegać na przekroczeniu uprawnień służbowych w związku z wydaniem postanowienia przez sędziego Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi. Zdaniem wnioskującego, w takiej sytuacji mogące się pojawić pośród zewnętrznych obserwatorów wątpliwości co do obiektywizmu i bezstronności sądu uzasadniają przekazanie sprawy do rozpoznania sądowi równorzędnemu.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi zasługuje na uwzględnienie.

Określona w art. 37 k.p.k. instytucja stanowi wyjątek od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy, jej zastosowanie winno więc mieć miejsce jedynie wtedy, gdy przemawiają za tym szczególne względy, związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości. Jednym z nich jest autorytet wymiaru sprawiedliwości, dla kształtowania którego należy unikać sytuacji, w których rozpoznanie danej sprawy przez sąd wiązałoby się z ograniczeniem swobody orzekania lub mogłoby w odczuciu społecznym prowadzić do uzasadnionego przekonania o braku warunków do bezstronnego rozpoznania sprawy (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 2021 r., IV KO 4/21, LEX nr 3126169).

Analiza przedstawionych przez Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi argumentów prowadzi do wniosku, że w zaistniałym w niniejszej sprawie układzie procesowym sąd rozpoznawałby zażalenie na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa co do czynu, którego miał się dopuścić sędzia sprawujący urząd w tym właśnie sądzie, co w odbiorze społecznym – niezależnie od rzeczywistego stanu rzeczy – mogłoby rodzić wątpliwości co do obiektywnego i bezstronnego rozpoznania przedmiotowej sprawy przez sędziego wchodzącego w skład sądu właściwego.

Mając zatem na uwadze dobro wymiaru sprawiedliwości uznać należało, że zaistniały przesłanki określone w art. 37 k.p.k. i koniecznym było przekazanie przedmiotowej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, a to Sądowi Rejonowemu w Pabianicach, położonemu w odległości stosunkowo bliskiej od sądu miejscowo właściwego, a jednocześnie zapewniającego brak hipotetycznych choćby zastrzeżeń odnośnie do możliwych powiązań z sędzią, którego postępowanie karne dotyczy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

l.n